

her er Tale om, idet det er bestemt, at Finland for sit Vedkommende kan have 6 Torpedobaade og 4 Avisoer eller andre tilsvarende Skibe, i alt i et Antal af 10, ikke overskridende et Gennemsnit af 1 000 t pr. Skib, hvilket altsaa vil sige, at der for Finlands Flaade sættes et Maksimum omkring ved 10 000 t, hvilket atter betyder, at denne Flaade kun vil være en Trediedel af det, den danske Flaade i Øjeblikket er, til Trods for, at Finland i Størrelse og Folketal dog i hvert Fald er Danmark jævnbyrdig og ligestillet. Jeg kan tilføje, at Finland har faaet en særlig Tilladelse til at holde 4 Undervandsbaade, hvilket ogsaa er omkring en Trediedel af det, Danmark efter de almindelige Regler raader over, og denne særlige Tilladelse blev kun givet med 6 Stemmer mod 2, idet det britiske Rige og Japan stemte imod, at der skulde gives Finland Tilladelse til overhovedet at holde Undervandsbaade. Jeg tror, at det kan have sin Interesse at se, med hvor beskedne militære Hjælpemidler man tænker sig, Finland overhovedet kan optræde til Hævdelse af de Neutraliseringsforpligtelser, Finland paatager sig ved Deltagelse i denne Traktat, som for øvrigt ikke med Hensyn til Militæranvendelse fører ud over de almindeligt gældende, paa Forhaand gyldige Regler i den Henseende.

Jeg kan dertil føje, at alle disse Bestemmelser i Artikel 7 om, hvorledes de forskellige Garantimagter kan træde hjælpende til overfor Finland i visse Situationer, hvis der skulde ske Forsøg paa Krænkelse af det paagældende Omraades Neutralitet, synes mig at være af ringe praktisk Rækkevidde i Tilfælde, hvor der kunde tænkes større Begivenheder indenfor Østersøens Omraade; de vil kun have praktisk Betydning som Udøvelse af den Politimyndighed, som det ærede Medlem Hr. Moltesen talte om, i Tilfælde, hvor Magter, raadende over mindre Styrker, foruroliger Forholdene i Østersøen. Men under en Kamp mellem visse Flaademagter indenfor Østersøen vilde selvfølgelig alle disse Bestemmelser være uden virkelig Værdi. Da vilde Spørgsmaalet om, hvem der kunde benytte det paagældende Omraade, blive afgjort af de store Flaade-

magter, som deltog i de paagældende Kampe i Østersøen.

Vi for vort Vedkommende giver Tilslutning til Konventionen under den bestemte Forudsætning, at Danmark vel i Raadet vil kunne give sin Stemme til Deltagelse i Politiforanstaltninger under Stridigheder af mindre Omfang, men at det ikke vilde være foreneligt med Danmarks Interesser at give sin Stemme til og derved paatage sig Forpligtelse til Deltagelse i Kampe under Forhold, hvor store Kræfter sættes ind fra de forskellige Sider, hvor Stormagterne er interesserede i en Kamp paa Østersøens Omraade. Ud fra disse Forudsætninger og med Understregen af, at jeg tror, at det vil være nødvendigt i kommende Tilfælde forud for Afslutningen af Aftaler af denne Karakter at søge Samarbejde med Rigsdagen, og at det i dette Tilfælde vilde være ønskeligt, næsten nødvendigt, at dette Samarbejde søges i Form af givne Oplysninger bagefter, skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Fremme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. P. Munch ønsker jeg at sige, at jeg naturligvis ikke finder nogen Modsætning mellem det, at et Territorium er neutralt, og at det i Angrebstilfælde forsvares. Men her er der, som det blev sagt af en af de foregaaende Talere, Tale om en Pacificering af dette Territorium. Det fastsættes i Konventionens Artikel 3, at intet Anlæg eller Basis for Land- eller sømilitære Operationer maa findes der, og i Begyndelsen af Artikel 6 staar der, at det hverken direkte eller indirekte maa gøres til Genstand for nogen som helst Anvendelse i Forbindelse med militære Operationer. Og saa er det, man alligevel i andet Stykke siger: „Ikke desto mindre“. I Brugen af dette Ord synes der at ligge en Anerkendelse fra Koncipistens Side af, at det i hvert Fald ikke er en helt naturlig Konsekvens, der er Tale om, men at der dog findes en beskedent Modsætning. Det er den, jeg har tilladt mig at dvæle ved.